

ΕΤΟΣ 65ον

16 Ἀπριλίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 16 (3333)

ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ ΕΩΣ ΕΣΧΑΤΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ

Στή σημερινή αποστολική περικοπή, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἀναφέρονται ἀπό τόν εὐαγγελιστή Λουκά, τόν συγγραφέα τῶν Πράξεων, ὀρισμένα περιστατικά, λόγια καί ὑποσχέσεις τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς μαθητές του, λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν Ἀνάληψή του. Τίς πληροφορίες τοῦ βιβλίου τῶν Πράξεων ὁ Λουκάς τίς ἀπευθύνει, ὅπως καί τό Εὐαγγέλιό του, σέ κάποιο ἐπίσημο πρόσωπο, τόν ὁποῖο ἀποκαλεῖ «κράτιστον Θεόφιλον».

Ἀνάμεσα στοὺς μαθητές

Διηγεῖται λοιπὸν ἐδῶ ὁ Εὐαγγελιστής ὅτι, μετὰ τὰ πάθη του, ὁ Χριστός παρουσιάστηκε σέ σαράντα ἡμέρες ἀρκετές φορές στοὺς μαθητές του, ἀποδεικνύοντάς τους ὅτι πράγματι ἦταν ζωντανός. Τοὺς παρότρυνε κιόλας νά τόν ψηλαφήσουν γιὰ νά διαπιστώσουν πράγματι ὅτι ἔχει «σάρκα καί ὀστέα» (Λουκ. 24,39) καί δέν εἶναι ἄσαρκο πνεῦμα, δηλαδή φάντασμα, τοὺς ζήτησε μάλιστα νά φάει κι ἐκεῖνοι τοῦ πρόσφεραν ψημένο ψάρι καί κηθήρα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔφαγε μπροστά τους. Τίς σαράντα αὐτές ἡμέρες ὁ Χριστός, ὅποτε ἐμφανιζόταν στοὺς ἀποστόλους μιλοῦσε γιὰ ἀλήθειες καί μυστήρια πού ἀναφέρονται στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὁλοζώντανος, ἀλλήλα κάποτε καί σέ ἄλλη μορφή, τοὺς νοθετοῦσε, τοὺς δίδασκε καί τοὺς παρηγοροῦσε.

Ἀλλῶστε γνωρίζουμε ὅτι θέμα τῶν ἑνδεκα Ἑωθινῶν εὐαγγελίων πού διαβάζονται τίς Κυριακές στή διάρκεια τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου καί ἀνακυκλώνονται ἀνά ἑνδεκα Κυριακές, εἶναι ἀκριβῶς αὐτές οἱ μεταθανάτιες ἐμφανίσεις τοῦ ἀναστημένου Ἰησοῦ, καθὼς καί τὰ ὅσα διαδραματιζόνταν στή διάρκειά τους. Λευκοφορεμένος ὁ Ἱερέας, στὰ νότια τῆς ἁγίας Τράπεζας, ὡς ἄγγελος, ἐξαγγέλλει τὴν Ἀνάσταση στοὺς πιστοὺς πού ἀναμένουν, ἐνῶ σέ μία δευτέρα πράξη, ὁ ἴδιος ὡς ἀναστημένος Χριστός, στέκει ἀνάμεσα στοὺς πιστοὺς, οἱ ὁποῖοι στό πρόσωπο τοῦ Ἱερέως ὑποδέχονται καί προσκυνοῦν τόν ἴδιο τόν

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. α' 1-8)

Ὁ ἀναστάς Κύριος

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιήσαμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὗς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· οὐχ ὑμῶν ἐστι γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὗς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Χριστό, μέ τά χεῖρῃ, τόν νοῦ καί τήν καρδιά. Ὁ ἀναστάς Κύριος ἔτσι, ἐνθρονίζεται στίς καρδιές τους.

Στή διάρκεια τῶν ἐμφανίσεών του, ὁ Χριστός παράγγειλεν ἐπίσης στούς μαθητές νά παραμένουν στήν Ἱερουσαλήμ, χωρίς νά ἀπομακρύνονται, διότι σύμφωνα μέ τήν ὑπόσχεση πού τοὺς εἶχε δώσει, ὁ Πατέρας του θά τοὺς ἔστειλε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννη

Ἐδῶ ὁ Χριστός κάνει μιὰ σύγκριση, ὑπογραμμίζοντας τή θεμελιώδη διαφορά ανάμεσα στό βάπτισμα τοῦ Ἰωάννη τοῦ Προδρόμου καί τὸ βάπτισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού θά λήμβαναν μετὰ ἀπό λίγες ἡμέρες. Τὸ βάπτισμα ἐκεῖνο πού γινόταν ἀπό τόν Ἰωάννη στό νερό τοῦ Ἰορδάνη καί τοῦ ὁποίου τὸ τυπικὸ ἀκοιούθησε ὁ Κύριος καί στό δικό του βάπτισμα, ἦταν γιὰ νά δηλωθεῖ δημόσια ἡ μετάνοια τῶν βαπτιζομένων. Ἦταν βάπτισμα σέ ἀπλὸ νερό πού δέν εἶχε τή δύναμη νά ἀναγεννήσει ἐκείνους πού βαπτίζονταν.

Τὸ βάπτισμα πού θά ἔπαιρναν ἐκεῖνοι μέ τήν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἦταν βάπτισμα ἀφέσεως καί ἀναγεννητικὸ τοῦ ὄθου ἀνθρώπου, ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει σέ κάθε Ὁρθόδοξη βάπτισμα, κατὰ τὴν ὁποία ὁ βαπτιζόμενος ἐνταφιάζεται μέσα στήν κολυμβήθρα, θάπτεται μαζί μέ τόν Χριστό, καί μετὰ τίς τρεῖς καταδύσεις –τριήμερη Ταφή– συνανίσταται μέ τόν Χριστό. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς βάπτισής του καί μετὰ ὁ πιστός, ἐνσωματωμένος στόν Χριστό, βρίσκεται μέσα στό Φῶς του. Φῶς τῆς βάπτισης καί Φῶς τῆς Ἀνάστασης εἶναι ἓνα καί τὸ αὐτὸ μέ τὸ Φῶς τῆς θείας Μετάληψης, ὅπου ὁ πιστός συσσωματώνεται μέ τόν Χριστό καί, ἀναγεννημένος, πορεύεται νά μαθητεύσει «πάντα τὰ ἔθνη» ὡς μάρτυρας

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Εἰς τό πρῶτον βιβλίον, ὦ Θεόφιλε, ἐμίλησα δι' ὅλα, ὅσα ὁ Ἰησοῦς ἄρχισε νά κάνη καί νά διδάσκη, μέχρι τῆς ἡμέρας πού ἀνελήφθη, ἀφοῦ ἔδωκε διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐντολάς εἰς τοὺς ἀποστόλους, πού εἶχε διαλέξει. Εἰς αὐτοὺς παρουσιάσθηκε ζωντανός μετὰ τὰ πάθη του μέ πολλάς ἀποδείξεις, διότι ἐπὶ σαράντα ἡμέρας παρουσιάζετο εἰς αὐτοὺς καί μιλοῦσε διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καί καθ' ὃν χρόνον τοὺς συναεστρέφετο, τοὺς παρήγγειλε νά μὴ φύγουν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα ἀλλὰ νά περιμένουν τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Πατέρα, τὴν ὁποίαν, εἶπε, “Ἀκούσατε ἀπὸ ἐμέ, ὅτι ὁ μὲν Ἰωάννης ἐβάπτισε μέ νερό, ἀλλὰ σεῖς θά βαπτισθῆτε μέ Πνεῦμα Ἅγιον, ὕστερα ἀπὸ λίγες ἡμέρες”. Ὅταν λοιπὸν ἦσαν συγκεντρωμένοι τὸν ἐρωτοῦσαν, “Κύριε, μήπως αὐτός εἶναι ὁ καιρὸς πού θά ἀποκαταστήσῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰσραήλ;”. Αὐτὸς δέ τοὺς εἶπε, “Δέν εἶναι δική σας ὑπόθεσις νά ξέρετε τοὺς χρόνους ἢ τοὺς καιροὺς, τοὺς ὁποίους ὥρισε ὁ Πατέρας κατὰ τὴν δικὴν του ἐξουσίαν, ἀλλὰ θά λάβετε δύναμιν, ὅταν ἔλθῃ τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐπάνω σας, καί θά εἴσθε μάρτυρές μου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καί εἰς ὅλοκληρην τὴν Ἰουδαίαν καί Σαμάρειαν καί μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς”.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάντου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τοῦ βίου καί τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰδικότερα ὁ Κληρικός, ἐνδεδυμένος τὴν εἰδική χάρη τῆς Ἱερωσύνης τοῦ Χριστοῦ.

Κοσμικός ὁ τρόπος σκέψης τῶν μαθητῶν

Ἄλλῃ, ἀκριβῶς ἐπειδὴ οἱ μαθητές δέν εἶχαν λῆβει αὐτὴν τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ὅποτε δέν εἶχε φωτισεῖ ὁ νοῦς τους, σκέπτονταν κοσμικά. Στὸ ἄκουσμα τῶν λόγων τοῦ Χριστοῦ γιὰ βάπτισμα ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, γέμισαν κοσμικὲς ἐλπίδες καί ἰλοισμούς. Ἐκτίμησαν ἐσφαλμένα τὰ λεγόμενα καί ἄρχισαν νά ρωτοῦν τὸν Χριστό γιὰ ἀποκατάστασις κοσμικοῦ τύπου τῆς βασιλείας, τῆς δύνάμει καί τῆς δόξας τοῦ Ἰσραήλ. Προφανῶς «μετεωρίζονταν» σὲ ἰλοισμούς καί φαντασιώσεις ἀπελευθέρωσης ἀπὸ τὸν ρωμαϊκὸ ζυγὸ, ἐπαναστάσεις καί νικηφόρες συγκρούσεις, ὅποτε ἔδειχναν νά μὴν κατανοοῦν τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, τὴ διδασκαλίαν του καί τὴν ἀποστολήν του. Ὅλος αὐτὸς ὁ σκοτισμὸς τοῦ νοῦ, μετὰ τὴν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γιὰ τὴν ὁποία τοὺς μιλάει ἐδῶ ὁ μετὰ ἀπὸ λίγο ἀναλαμβάνόμενος Χριστός, θά μεταβληθῆι σὲ ἐκπληκτικὸ φωτισμό, λαμπρότητα, εὐφροσύνη καί ἀπεριόριστη χωρητικότητα. Θά κατανοοῦν ἀκατανοήτως κεκρυμμένα μυστήρια καί θά λαλοῦν γλῶσσες καινές.

Μόνον ὅταν ἔτσι ἐπισκιάζει τὸν πιστό τό Ἅγιον Πνεῦμα, μπορεῖ ἔγκυρα καί ἀληθινὰ αὐτός, ὡς ἐκτύπωμα, ὡς ζωντανὸ ἐκμαγεῖο τῆς θείας Χάρει νά δίνει ζωντανὴ μαρτυρία τοῦ βίου καί τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης.

16 Ἀπριλίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ». Ἀγάπης, Εἰρήνης καί Χιονίας μαρτύρων.
Χαρίσσης, Νίκης καί τῶν σὺν αὐταῖς μαρτύρων († 258).
Ἦχος: — – Ἐωθινόν: — – Ἀπόστολος: Πράξ. α΄ 1-8 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 1-17.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 23 Ἀπριλίου, Ἀντίπασχα (τοῦ Ἰωακίμ).
Ἀπόστολος: Πράξ. ιβ΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. κ΄ 19-31.

Τό πρόβλημα εἶναι ἡ κατάσταση σκοτισμοῦ, στήν ὁποία ἔχουμε περιπέσει, δυστυχῶς, ἀδελφοί μου, ἔνεκα τῆς ἀμετανοσίας μας καί τοῦ ἐγωισμοῦ μας. Εἴμαστε χλιαροί χριστιανοί τῶν ἐσχάτων καιρῶν, μέ φόβο ἀπέναντι στίς στερήσεις καί τήν κακοπάθεια, πνευματική ἀδιαφορία καί ἀμέλεια, ἐν ὄψει τῶν πνευματικῶν ἀθλημάτων τῆς νηστείας, τῆς ἀγρυπνίας, τῆς προσευχῆς καί τῆς συχνῆς, ἀλλήλα προσεκτικῆς κατά τό δυνατόν συμμετοχῆς μας στά ἱαματικά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἔσως προσευχηθούμε ὥστε μιά προσεκτική ματιὰ μέσα μας – μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ – νά δείξει τό μέγεθος τῆς πνευματικῆς μας ἀνεπάρκειας, νά μᾶς προσγειώσει καταλήληθως, δίχως ἀπελπίσια γιά τήν περαιτέρω ἀλλοίωσιν πού πρέπει νά ὑποστούμε, ἕως ὅτου συναντήσουμε τό πρόσωπο τοῦ Υἱοῦ του.

Ἀρχιμ. Ἐ. Τ.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἐορτάζει σήμερον ὅλη ἡ φύσις, συμμετέχει ὅλη ἡ δημιουργία στό φῶς τῆς Ἀναστάσεως καί ὁ λαός ξεχύνεται μέ τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως νά καίει στό λυχνάρι τῆς ὑπάρξεώς του στούς δρόμους, στούς ἀγρούς, μεταφέρει τό φῶς στό σπίτι του, τήν κατ' οἶκον ἐκκλησία του. Ὁ Ἀναστάς Χριστός εἶναι τό «Φῶς τοῦ κόσμου». Στή χαρά αὐτή «εἰσέλθετε πάντες». Γιατί ὁ Κύριος «δέχεται τόν ἔσχατον καθάπερ καί τόν πρῶτον... καί τόν ὕστερον ἔλεει καί τόν πρῶτον θεραπεύει. Κάκεινῳ δίδωσι καί τούτῳ χαρίζεται».

Ἀγαθαγγέλου (Ἐπισκόπου Φαναρίου), Ἡ ζύμη τοῦ Εὐαγγελίου, ὁμιλίες σέ Εὐαγγελικές περικοπές καί Ἐορτές, ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροσταεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λιευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr